

El drama dels Barceló

Andreu Martín, mestre del gènere negre i criminal, va comentar en una tertúlia organitzada amb motiu de BCNegra d'enguany al programa *L'illa de Robinson* (El Punt Avui TV), que avui dia no es podia fer com abans, que els mètodes policials es basaven en pel·lícules i altres novel·les, generalment nord-americanes. Martín reclamava o exigia que les novel·les actuals han de partir d'una bona base de documentació i coneixement, pel que fa al funcionament dels diferents cossos de policia, quan són protagonistes d'una novel·la.

El poeta, narrador i periodista Jordi Cervera (Reus, 1959) demostra aquest principi amb escriure a *La música dels camaleons*, perquè, quan és justificat, va escampant pel text tot de detalls sobre el funcionament d'operatius, com ara els models d'armes, sistemes d'actuació i costums –com ara anomenar-se per un sobrenom– que utilitzen un cos tan exclusiu com són els GEI (Grup Especial d'Intervenció) dels Mossos d'Esquadra. I són coneixements que ha adquirit assistint, fins i tot, a entrenaments d'aquest grup.

Cervera ja va mostrar la seva capacitat en el gènere amb *Mosques*, premi Ferran Canyameres i, també, millor novel·la negra en català, atorgat pel grup Brigada 21 i un altre de similar votat pels lectors de la llibreria Negra y Criminal; a més del prestigiós premi Edebé de literatura juvenil per *La mort a sis vint-i-cinc*, del qual ja acumula dotze edicions.

Com sol passar, una novel·la policíaca fa de mal explicar sense destapar informacions

que l'autor, com és el cas, s'ha esforçat a anar donant amb comptagotes i just quan és oportú. A *La música dels camaleons* trobem una sèrie de personatges que de mica en mica aniran confluint en una trama única. La família Barceló és la protagonista principal. La mare ha estat assassinada provocant un seguit de daltabaixos; l'Enric, el pare, es refugia en la feina a la fàbrica de plàstics de la qual n'és propietari; l'Artur, el fill gran, és mem-

bre dels GEI en crisi perquè va estar a punt de matar un innocent; la Montserrat, la filla gran, pateix assetjament via correu electrònic i xarxes socials, fins i tot *postmortem* d'un remitent, i és víctima d'un cúmul de traumes, segrest inclòs; i la Núria, la filla petita, decideix fer un gest radical davant de tants conflictes. I tots guarden secrets que van encaixant com un trencaclosques (en algun cas amb efecte dòmino), que és el que l'autor ens planteja.

A banda, hi ha molts altres personatges dels Mossos, entre companys de l'Artur i comandaments, però també un nord-americà (cervell d'una banda de lladres), dos excombatents dels Balcanes i, que no falti, una *femme fatale*, la Laia Tous. I Cervera ho salpebra tot plegat amb algunes descripcions del seu Reus natal, altres amb càrrega crítica del 22@ barceloní, els perills de les xarxes socials i una banda sonora eclèctica: cadascun dels 46 capítols està titulat amb el nom d'una cançó i el seu intèrpret, que apareix dins la narració, perquè algú l'escolta allà on sigui, de manera voluntària o de fil musical, tenint molt a veure amb el moment psicològic que se'ns descriu o només de manera col·lateral.

Una obra molt treballada (si té alguna pega és que en alguns moments s'hauria agraït una certa economia de llenguatge, de pàgines) amb un títol que és un homenatge explícit a Truman Capote, però que també juga amb la música que l'omple de punta a punta i amb la capacitat camaleònica de determinades psicologies humanes que demostren, per al bé del gènere, que no sempre tothom és com fa creure que és. *

Jordi Cervera

va gairebé conivir amb el cos d'elit dels Mossos d'Esquadra per documentar-se per a aquesta novel·la
JUANMA RAMOS

LA MÚSICA DELS CAMALEONS Jordi Cervera

Editorial: Bromera
Alzira, 2015
Pàgines: 448
Preu: 19,95 euros

Mirada profunda al Montseny

Catalunya és un país ple de muntanyes i massissos emblemàtics, curulls de natura, història i cultura, on els paisatges i les persones han generat, en el decurs dels segles, espais socioculturals molt rellevants i singulars. Un d'aquests massissos és el del Montseny. L'any 1978 la Unesco el va declarar Reserva de la Biosfera, pels tresors naturals –faunístics i botànics– que s'hi amaguen, fruit d'haver estat refugi de moltes espècies durant els canvis climàtics que s'han anat produint durant els darrers 20.000 anys.

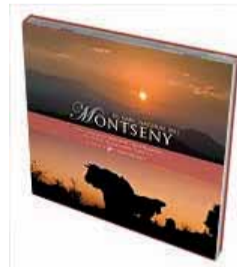
Una de les persones que, per motius professionals, però també per afeció, passió i re-

sidència, coneix millor aquestes contrades és Martí Boada, professor i investigador a l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la Universitat Autònoma de Barcelona i autor de diversos llibres sobre natura i ecologia, molts dels quals dedicats al Montseny. Junta-ment amb Teresa Romanillos, metgessa de l'Hospital de Sant Celoni i gran afeccionada a la natura i a la fotografia, ens ofereixen *El parc natural del Montseny*, un llibre visual que destaca molt especialment per la gran quantitat i exquisida qualitat de les imatges que l'integren.

Boada i Romanillos han sabut capturar,

sense empresonar, la bellesa d'uns instants, d'uns indrets i d'unes formes d'expressió d'una natura generosa que, com diuen a la introducció parafrasejant Goethe, "ens regala en escriure el que nosaltres, els humans, li arrabassem de males maneres".

Les fotografies van acompanyades de textos breus però molt informatius, que ens permeten situar aquest massís en la regió mediterrània, amb estrats eurosiberians i boreoalpines. Ens parla també dels animals autòctons i dels nouvinguts i dels arbres més remarcables, però sobretot ens n'ofereix una mirada apassionada i càlida. *

EL PARC NATURAL DEL MONTSENY Martí Boada i Teresa Romanillos

Editorial: Viena
Barcelona, 2014
Pàgines: 184
Preu: 29,50 euros